

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ארבעה אבות נזיקין: השור, והבור, והמבעה, וההבער.												■	ב.
לא הרי השור כהרי המבעה, ולא הרי המבעה כהרי השור.												■	ב.
ולא זה וזה שיש בהן רוח חיים, כהרי האש שאין בו רוח חיים.												■	ב.
ולא זה וזה שדרכן לילך ולהזיק, כהרי הבור שאין דרכו לילך ולהזיק.												■	ב.
הצד השווה שבהן - שדרכן להזיק ושמרתן עליך.												■	ב.
וכשהזיק, חב המזיק לשלם תשלומי נזק במיטב הארץ.												■	ב.
מדקתני אבות - מכלל דאיכא תולדות, תולדותיהן כיוצא בהן או לאו כיוצא בהן?												◇	ב.
גבי שבת												!	ב.
אבות מלאכות ארבעים חסר אחת	תנן:											!	ב.
אבות - מכלל דאיכא תולדות												!	ב.
תולדותיהן כיוצא בהן, לא שנא אב - חטאת, ולא שנא תולדה - חטאת, לא שנא אב - סקילה, ולא שנא תולדה - סקילה.												!	ב.
ומאי איכא בין אב לתולדה?												^	ב.
נפקא מינה, דאילו עביד שתי אבות בהדי הדדי, אי נמי שתי תולדות בהדי הדדי - מחייב אכל חדא וחדא, ואילו עביד אב ותולדה דידיה - לא מחייב אלא חדא.												!	ב.
ולרבי אליעזר דמחייב אתולדה במקום אב אמאי קרי ליה אב ואמאי קרי לה תולדה?												?	ב.
הך דהוה במשכן חשיבא - קרי ליה אב, הך דלא הוה במשכן חשיבא - קרי לה תולדה.												!	ב.
גבי טומאות												!	ב.
אבות הטומאות: השרץ, והשכבת זרע, וטמא מת	תנן:											!	ב.
תולדותיהן לאו כיוצא בהן, דאילו אב מטמא אדם וכלים, ואילו תולדות - אוכלין ומשקין מטמא, אדם וכלים לא מטמא.												!	ב.
הכא מאי?												^	ב.
יש מהן כיוצא בהן, ויש מהן לאו כיוצא בהן.	רב פפא:											!	ב.
ג' אבות נאמרו בשור: הקרן, והשן, והרגל.	ת"ר:											!	ב.
קרן מנלן?												^	ב.
(שמות כ"א) כי יגח - אין נגיחה אלא בקרן, שנאמר: (מלכים א' כ"ב) ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר ה' באלה תנגח את ארם וגו', ואומר: (דברים ל"ג) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים יגח.	דת"ר:											!	ב.
מאי ואומר?												?	ב.
וכי תימא, דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן, ת"ש: בכור שורו הדר לו.												!	ב.
והאי מילף הוא? גילוי מילתא בעלמא הוא דנגיחה בקרן הוא												?	ב.
אלא, מהו דתימא כי פליג רחמנא בין תם למועד - ה"מ בתלושה, אבל במחוברת - אימא כולה מועדת היא ת"ש: בכור שורו הדר לו וגו'.												!	ב.
תולדה דקרן מאי היא? נגיפה, נשיכה, רביצה, ובעיטה.												!	ב.
מאי שנא נגיחה דקרי לה אב? דכתיב כי יגח, נגיפה נמי כתיב (שמות כ"א) כי יגוף												?	ב.
האי נגיפה - נגיחה היא,												!	ב.
פתח בנגיפה וסיים בנגיחה, לומר לך: זו היא נגיפה זו היא נגיחה.	דתניא:											!	ב.
מאי שנא גבי אדם דכתיב כי יגח, ומאי שנא גבי בהמה דכתיב כי יגוף?												?	ב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום ותזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
אדם דאית ליה מזלא - כתיב כי יגת, בהמה דלית לה מזלא - כתיב כי יגוף, ומלתא אגב אורחיה קמ"ל, דמועד לאדם הוי מועד לבהמה, ומועד לבהמה לא הוי מועד לאדם.																		ב
נשיכה - תולדה דשן היא				ז														ב
לא, שן יש הנאה להזיקה, הא אין הנאה להזיקה.																		ב
רביצה ובעיטה - תולדה דרגל היא				ז														ב
לא, רגל הזיקה מצוי, הני אין הזיקן מצוי.																		ב
אלא תולדותיהן לאו כיוצא בהן דאמר רב פפא, אהייא?																		ב
אילימא אהני																		ב
מאי שנא קרן? דכוונתו להזיק וממונך ושמירתו עליך, הני נמי כוונתן להזיק וממונך ושמירתן עליך																		ב
אלא, תולדה דקרן כקרן, וכי קאמר רב פפא - אשן ורגל.																		ב
שן ורגל היכא כתיבי?																		ב
(שמות כ"ב) ושלח - זה הרגל, וכן הוא אומר: (ישעיהו ל"ב) משלחי רגל השור והחמור, ובער - זו השן, וכן הוא אומר: (מלכים א' י"ד) כאשר יבער הגלל עד תומו.	דתניא:																	ב
ושלח - זו הרגל, וכן הוא אומר: משלחי רגל השור והחמור.	אמר מר:																	ג
טעמא דכתב רחמנא משלחי רגל השור והחמור, הא לאו הכי במאי מוקמת לה?																		ג
אי קרן																		ג
כתיב																		ג
אי שן																		ג
כתיב																		ג
איצטריך, ס"א אידי ואידי אשן, והא דמכליא קרנא, הא דלא מכליא קרנא, קמ"ל.																		ג
והשתא דאוקימנא ארגל, שן דלא מכליא קרנא מנלן?																		ג
דומיא דרגל, מה רגל - לא שנא מכליא קרנא, ולא שנא לא מכליא קרנא, אף שן - לא שנא מכליא קרנא, ולא שנא לא מכליא קרנא.																		ג
(שמות כ"ב) ובער זו השן, וכן הוא אומר: (מלכים א' י"ד) כאשר יבער הגלל עד תומו.	אמר מר:																	ג
טעמא דכתב רחמנא כאשר יבער הגלל עד תומו, הא לאו הכי במאי אוקימנא לה?																		ג
אי קרן																		ג
כתיב																		ג
אי רגל																		ג
כתיב																		ג
איצטריך, ס"א אידי ואידי ארגל, הא דאזיל ממילא, הא דשלח שלוחי, קמ"ל.																		ג
והשתא דאוקי אשן, רגל דאזלה ממילא מנלן?																		ג
דומיא דשן, מה שן - לא שנא שלחה שלוחי, ל"ש דאזל ממילא, אף רגל - לא שנא שלחה שלוחי, לא שנא אזלה ממילא.																		ג
ולכתוב רחמנא ושילח ולא בעי וביער, דמשמע רגל ומשמע שן, משמע רגל, דכתיב: (ישעיהו ל"ב) משלחי רגל השור והחמור, ומשמע שן, דכתיב: (דברים ל"ב) ושן בהמות אשלח במק																		ג
אי לאו קרא יתירה, ה"א או הא או הא, או רגל דהזיקו מצוי, או שן דיש הנאה להזיקו.																		ג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מאן דאמר	Talmud Navigator										
	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכדי שקולין הן, ויבאו שניהם, דהי מנייהו מפקת											ז
אצטריך, סד"א הני מילי היכי דשלח שלוחי, אבל אזלא ממילא לא, קמ"ל.											!
תולדה דשן מאי היא?									^		
נתחככה בכותל להנאתה, וטינפה פירות להנאתה.									!		
מאי שנא שן? דיש הנאה להזיקו וממונך ושמירתו עליך, הני נמי יש הנאה להזיקו וממונך ושמירתו עליך?											ז
אלא, תולדה דשן כשן, וכי קאמר רב פפא - אתולדה דרגל.											!
תולדה דרגל מאי היא?									^		
הזיקה בגופה דרך הילוכה, בשערה דרך הילוכה, בשליף שעליה, בפרומביא שבפיה, בוג שבצוארה.									!		
מאי שנא רגל? דהזיקו מצוי וממונך ושמירתו עליך, הני נמי הזיקו מצוי וממונך ושמירתו עליך											ז
אלא, תולדה דרגל כרגל, וכי קאמר רב פפא - אתולדה דבור.											!
תולדה דבור מאי ניהו?									^		
אילימא אב - י', ותולדה - ט'									!		
לא ט' כתיבי ולא י' כתיב?											ז
הא לא קשיא, (שמות כ"א) והמת יהיה לו אמר רחמנא, וקום להו לרבנן: י' עבדן מיתה, ט' - נזיקין עבדי, מיתה לא עבדי.											!
סוף סוף זה אב למיתה וזה אב לנזקין											ז
אלא, אאבנו סכינא ומשאו שהניחן ברשות הרבים והזיקו.											!
היכי דמי?									^		
אי דאפקרינהו									!		
בין לרב ובין לשמואל היינו בוך											ז
ואי דלא אפקרינהו									!		
אי לשמואל, דאמר כולם מבורו למדנו, היינו בוך ואי לרב, דאמר כולם משורו למדנו, היינו שוך											ז
מאי שנא בור? שכן תחלת עשייתו לנזק וממונך ושמירתו עליך, הני נמי תחלת עשייתו לנזק וממונך ושמירתו עליך											ז
אלא, תולדה דבור כבור, וכי קאמר רב פפא - אתולדה דמבעה.											!
מאי ניהו?									^		
אי לשמואל, דאמר מבעה זו שן									!		
הא אוקימנא תולדה דשן כשן											ז
אי לרב, דאמר מבעה זה אדם									!		
מאי אבות ומאי תולדות אית ביה?											ז
וכי תימא, אב - נייעור, תולדה - ישן									!		
אדם מועד לעולם, בין ער בין ישן											ז
אלא, אכיהו וניעו.											!
היכי דמי?									^		
אי בהדי דאזלי קמזקי											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כחו הוה		ז										
אי בתר דנייה		!										
בין לרב בין לשמואל היינו בוך		ז										
אלא, תולדה דמבעה כמבעה, וכי קאמר רב פפא - אתולדה דאש.				!							◇	
תולדה דאש מאי ניהו?				^								
אילימא אבנו סכיננו ומשאו שהניחן בראש גגו ונפלו ברוח מצויה והזיקו		!										
היכי דמי?		^										
אי בהדי דאזלו קא מזקי		!										
היינו אש מ"ש אש? דכח אחר מעורב בהן וממונך ושמירתו עליך, הני נמי כח אחר מעורב בהן וממונך ושמירתן עליך		ז										
אלא, תולדה דאש כאש, וכי קאמר רב פפא - אתולדה דרגל.				!							◇	
רגל? הא אוקימנא תולדה דרגל כרגל				ז								
בחצי נזק צרורות, דהלכתא גמירי לה.				!							◇	
ואמאי קרי לה תולדה דרגל?				ז								
לשלם מן העלייה.		!										
והא מבעיא בעי רבא		ז										
חצי נזק צרורות, מגופו משלם או מן העלייה משלם	דבעי רבא:	^	ז									
לרבא מבעיא ליה, לרב פפא פשיטא ליה.		!										
לרבא דמבעיא ליה, אמאי קרי לה תולדה דרגל?		ז										
לפוטרה ברה"ר.		!									◇	
המבעה וההבער כו'.											■	<
מאי מבעה?											^	
מבעה - זה אדם	רב:			!	◆						◇	
מבעה - זה השן.	שמואל:			!	◆						◇	
רב אמר מבעה זה אדם, דכתיב: (ישעיהו כ"א) אמר שומר אתא בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו	[רב]				■							
ושמואל אמר מבעה זה השן, דכתיב: (עובדיה א) איך נחפשו עשו נבעו מצפוניו. מאי משמע? כדמתרגם רב יוסף: איכדין איתבליש עשו אתגלין מטמרוהי.	[שמואל]				■							
ורב מאי טעמא לא אמר כשמואל?					ז							
מי קתני נבעה?	אמר לך: [רב]			!								
ושמואל מ"ט לא אמר כרב?					ז							
מי קתני בועה?	אמר לך: [שמואל]			!								
מכדי קראי לא כמר דייקי ולא כמר דייקי, רב מ"ט לא אמר כשמואל?					ז						◇	
תנא שור וכל מילי דשור.				!							◇	
ושמואל נמי הא תנא ליה שוך					ז						◇	
תנא שור לקרנו ומבעה לשינו, והכי קאמר: לא ראי הקרן שאין הנאה להזיקו כראי השן שיש הנאה להזיקה, ולא ראי השן שאין כוונתו להזיק כראי הקרן שכוונתו להזיק.	רב יהודה:			!							◇	

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	<p>key-מקרא-</p>

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	כ	
ולא ק"ו הוא? ומה שן שאין כוונתו להזיק - חייב, קרן שכוונתו להזיק - לא כ"ש		ז												ד.
איצטריך, ס"ד אמינא מידי דהוה אעבד ואמה, עבד ואמה לאו אע"ג דכוונתן להזיק אפ"ה פטירי, ה"נ לא שנא.		!												ד.
אטו עבד ואמה לאו טעמא רבה אית בהו? שמא יקניטנו רבו וילך וידליק גדישו של חברו, ונמצא זה מחייב את רבו מאה מנה בכל יום	רב אשי:	ז												ד.
אלא, פריך הכי: לא ראי הקרן שכוונתו להזיק כראי השן שאין כוונתו להזיק, ולא ראי השן שיש הנאה להזיקו כראי הקרן שאין הנאה להזיקו.	[רב אשי]	!												ד.
ורגל מאי? שייריה?		ז												ד.
כשהזיק חב המזיק לאתויי רגל.		!												ד.
וליתנייה בהדיא		ז												ד.
תנא שור לרגלו ומבעה לשינו, וה"ק: לא ראי הרגל שהזיקה מצוי כראי השן שאין הזיקה מצוי, ולא ראי השן שיש הנאה להזיקו כראי הרגל שאין הנאה להזיקו.	אלא אמר רבא:	!												ד.
וקרן מאי? שייריה?		ז												ד.
כשהזיק חב המזיק לאתויי קרן.		!												ד.
וליתנייה בהדיא		ז												ד.
במועדין מתחילתן קמיירי, בתמין ולבסוף מועדין לא קמיירי.		!												ד.
ושמואל מ"ט לא אמר כרב?				ז										ד.
אי סלקא דעתך אדם	אמר לך: [שמואל]			!										ד.
שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק, והאדם.	הא קתני סיפא:			!										ד.
וליתני ברישא				ז										ד.
בנזקי ממון קמיירי, בנזקי גופו לא קמיירי.		!												ד.
ורב נמי הא קתני אדם בסיפא				ז										ד.
ההוא למחשביה בהדי מועדין הוא דאתא.	אמר לך רב:	!												ד.
ומאי לא הרי?					ז									ד.
ה"ק: לא ראי השור שמשלם את הכופר כראי האדם שאין משלם את הכופר, ולא ראי האדם שחייב בארבעה דברים כראי השור שאין בו ארבעה דברים. הצד השוה שבהן - שדרכן להזיק.					!									ד.
וכי שור דרכו להזיק?				ז										ד.
במועד.				!										ד.
ומועד דרכו להזיק?				ז										ד.
כיון דאייעד אורחיה הוא.		!												ד.
אדם דרכו להזיק?				ז										ד.
בישן.				!										ד.
ישן דרכו להזיק?				ז										ד.
כיון דכייף ופשיט אורחיה הוא.		!												ד.
ושמירתן עליו. אדם - שמירת גופו עליו הוא					ז									ד.
ולטעמיד					!									ד.
ארבעה אבות נזיקין ואדם אחד מהן	הא דתני קרנא:				!									ד.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
ממרא-key:	

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אדם - שמירת גופו עליו הוא										⚡	!	
תני: אדם - שמירת גופו עליו	אלא כדאמר ליה רבי אבהו לתנא:									!	!	◇
הכא נמי תני: אדם - שמירת גופו עליו.										!		
ואימא: מבעה - זה המים, כדכתיב: (ישעיהו ס"ד) כקדוח אש המסים מים תבעה אש	מתקיף לה רב מרי:									⚡	!	◇
מי כתיב מים נבעו? תבעה אש כתיב.										!		◇
ואימא: מבעה - זה האש, דכי כתיב תבעה - באש הוא דכתיב	מתקיף לה רב זביד:									⚡		◇
אי הכי, מאי המבעה וההבער?										⚡		◇
וכי תימא פרושי קמפרש										!		
אי הכי, ארבעה - שלשה הון										⚡		
וכי תימא, תנא שור דאית ביה תרתי										!		
אי הכי, לא זה וזה שיש בהן רוח חיים, אש מאי רוח חיים אית ביה?										⚡		
ותו, מאי כהרי האש?										⚡		
שלשה עשר אבות נזיקין: שומר חנם, והשואל, נושא שכר, והשוכר, נזק, צער, וריפוי, שבת, ובושת, וארבעה דמתני' הא תליסר.	תני רב אושעיא:											■ ◇
ותנא דידן מ"ט לא תני הני?												⚡ ◇
בשלמא לשמואל, בנזקי ממון קמיירי, בנזקי גופו לא קמיירי												⚡ !
אלא לרב, ליתני												⚡
תנא אדם וכל מילי דאדם.												⚡ ! ◇
ולר' אושעיא נמי הא תני ליה אדם												⚡
תרי גווני אדם, תנא אדם דאזיק אדם, ותנא אדם דאזיק שור.												⚡ ! ◇
אי הכי, שור נמי ליתני תרי גווני שור, ליתני שור דאזיק שור, וליתני שור דאזיק אדם												⚡
האי מאי? בשלמא אדם דאזיק שור - נזק הוא דמשלם, אדם דאזיק אדם - משלם ארבעה דברים, אלא שור, מה לי שור דאזיק שור, מה לי שור דאזיק אדם, אידי ואידי נזק הוא דמשלם.												!
והא שומר חנם והשואל נושא שכר והשוכר, דאדם דאזיק שור הוא, וקתני												⚡
תני הזיקא דביידים, וקתני הזיקא דממילא.												!
עשרים וארבעה אבות נזיקין: תשלומי כפל, ותשלומי ארבעה וחמשה, וגנב, וגזלן, ועדים זוממין, והאונס, והפתה, ומוציא שם רע, והמטמא, והמדמע, והמנסך, והני - תליסר הא עשרים וארבעה.	תני ר' חייא:											■ ◇
ורבי אושעיא מאי טעמא לא תני הני?												⚡
בממונא קמיירי, בקנסא לא קמיירי.												!
גנב וגזלן דממונא הוא, ליתני												⚡ ◇
הא קתני ליה שומר חנם והשואל.												!
ורבי חייא נמי הא תנא ליה שומר חנם והשואל												⚡ ◇
תני ממונא דאתא לידיה בהיתירא, וקתני ממונא דאתא לידיה באיסורא.												!
עדים זוממין דממונא הוא, ליתני												⚡ ◇
סבר לה כר"ע												!
אין משלמין על פי עצמן.	דאמר: [ר"ע]											!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מזרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי סבר ליה כר"ע, ליתני תרי גווני שור, ליתני שור דאזיק שור, וליתני שור דאזיק אדם												ה.
אף תם שחבל באדם משלם במותר נזק שלם	דתנן, ר"ע:											ה.
הא תבריה ר"ע לגזייה												ה.
יכול אף תם שחבל באדם ישלם מן העלייה? תלמוד לומר: (שמות כ"א) יעשה לו, מגופו משלם, ואינו משלם מן העלייה.	דתניא, ר"ע:											ה.
האונס והמפתה והמוציא שם רע דממונא הוא, ליתני												ה.
מה נפשך? אי נזק - תנא ליה, אי צער - תנא ליה, אי בשת - תנא ליה, אי פגם - היינו נזק, מה אית לך למימרא? קנסא, ובקנסא לא קמיירי.												ה.
המטמא והמדמע והמנסך דממונא הוא, ליתני												ה.
מה נפשך? אי היוזק שאינו ניכר שמיה היוזק - הא תנא ליה נזק, אי היוזק שאינו ניכר לא שמיה היוזק - הוה ליה קנסא, ובקנסא לא קמיירי.												ה.
לימא קסבר ר' חייא: היוזק שאינו ניכר לא שמיה היוזק, דאי שמיה היוזק, הא תנא ליה נזק												ה.
תנא היוקא דמינכרא, ותנא היוקא דלא מינכרא.												ה.
בשלמא לתנא דידן, תנא מנינא למעוטי דר' אושעיא, ור' אושעיא תנא מנינא למעוטי דרבי חייא, אלא מנינא דרבי חייא למעוטי מאי?												ה.
למעוטי מוסר ומפגל.												ה.
וליתני												ה.
בשלמא מפגל, בקדשים לא קמיירי												ה.
אלא מוסר מאי טעמא לא תני?												ה.
שאני מוסר, דדיבורא ודיבורא לא קמיירי.												ה.
והא מוציא שם רע דדיבורא הוא, וקתני												ה.
דיבורא דאית ביה מעשה הוא.												ה.
והא עדים זוממין דיבורא דלית ביה מעשה הוא, וקתני												ה.
התם אע"ג דלית ביה מעשה, רחמנא קרייה מעשה, דכתיב: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו.												ה.
בשלמא לתנא דידן, תנא אבות - מכלל דאיכא תולדות, אלא לרבי חייא ורבי אושעיא, אבות - מכלל דאיכא תולדות, תולדותיהן מאי ניהו?												ה.
כולן כאבות לשלם ממיטב. מאי טעמא? אתיא תחת נתינה ישלם כסף.	רבי אבהו:											ה.